

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Milanem Podhrázkým ve věci

žalobkyně: **L. R.**
bytem M., K.
zastoupena advokátem Mgr. Janem Vodičkou
sídlem Váňova 3180, 272 01 Kladno

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2017, č. j. X, sp. zn. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2017, č. j. X, sp. zn. X, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 3 900 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám Mgr. Jana Vodičky, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu se žalobkyně domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný k jejímu odvolání změnil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Příbrami (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 8. 2014, č. j. X, tak, že panu J. R. (právní předchůdce žalobkyně) se zvyšuje příspěvek na péči ze 4 000 Kč na 8 000 Kč měsíčně od 1. 3. 2014 v souladu s § 14 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon č. 108/2006 Sb.“), ve zbytku pak napadené

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně původně žalobci zvýšil příspěvek od 1. 5. 2014.

2. Žalobkyně v žalobě nejprve připomněla, že na základě žádosti jejího právního předchůdce mu správní orgán I. stupně přiznal zvýšení příspěvku od května 2014. Na základě jeho odvolání pak žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že zvýšení přiznal od června 2014. Krajský soud v Praze nicméně naposledy uvedené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, a to pro porušení zákazu *reformace in peius* a dále z důvodu, že se žalovaný nevypořádal se znaleckým posudkem soudního znalce doc. H..
3. Žalobkyně poukazuje na to, že v dalším (nyní napadeném) rozhodnutí se žalovaný s citovaným posudkem vypořádal pouze tak, že stanovil počátek rozhodné doby pro přiznání vyššího příspěvku od 1. 3. 2014, tj. zřejmě od počátku měsíce, kdy byl posudek vypracován. S tímto závěrem však žalobkyně opět nesouhlasí. Znalec se k otázce počátku doby, od níž zvýšený příspěvek náležel, přímo nevyjádřil. Pouze konstatoval, že v době vypracování posudku tento stav již jednoznačně existoval. Žalobkyně v řízení před žalovaným navrhovala doplnění posudku, případně výslech znalce, ohledně přesnějšího stanovení počátku zhoršení zdravotního stavu právního předchůdce žalobkyně, to však žalovaný neučinil a své závěry opřel o závěry posudkové komise, přičemž ta již v předchozím průběhu řízení dospěla ke zcela vadným závěrům. Podle žalobkyně k poslednímu zhoršení zdravotního stavu jejího právního předchůdce došlo dne 7. 9. 2012 nebo v době těsně následující, kdy mu byl amputován palec na noze, a od té doby již splňoval podmínky pro zvýšení příspěvku na péči. Podle žalobkyně je zřejmé, že nyní napadené rozhodnutí není podloženo objektivními důkazy, ale vychází pouze z chybných závěrů posudkové komise. Proto navrhla jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení a zdůraznil, že zdravotní stav žalobce byl řádně a objektivně přezkoumán, přičemž bylo přihlédnuto ke všem doloženým lékařským nálezům, zmíněnému znaleckému posudku i protokolu ze sociálního šetření. Žalovaný poukázal dále na to, že podle jeho posudkové komise lze dovodit, že ke zhoršení zdravotního stavu a soběstačnosti posuzovaného došlo již před podáním návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku, avšak nelze souhlasit s tím, že k tomuto zhoršení došlo již dne 7. 9. 2012 nebo v době těsně následující. K uvedenému datu se jednalo o provedení zákroku amputace, probíhalo hojení, přičemž zdravotní stav kolísal. K progresi celkového zdravotního stavu posuzovaného došlo dle doložené dokumentace v roce 2014. Charakter dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepodmiňuje jakýkoliv zákrok samotný, ale jeho dopad na soběstačnost po ustálení, stabilizaci, vyčerpání možností léčby apod. Žalovaný poukázal na to, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně vyjádřil ke sporným zvládaným životním potřebám včetně patřičného odůvodnění. Z dokumentace vyplynulo, že po amputaci se stav posuzovaného postupně částečně stabilizoval, posuzovaný nacvičil přesuny, zkoušel chůzi v chodítku, takže byl schopen pravou dolní končetinu částečně zatížit. Podle posudkové komise došlo k posudkově významnému zhoršení jeho zdravotního stavu k datu vypracování uvedeného znaleckého posudku. Posuzovaný potřeboval pomoc jiné fyzické osoby při dalších základních životních potřebách, přičemž toto zjištění bylo v souladu s konstatováním praktického lékaře, posudkem OSSZ i dalšími odbornými nálezy a bylo uvedeno i posuzovaným při sociálním šetření. Vzhledem k uvedenému, zcela dostatečné

zdravotní i spisové dokumentaci, včetně sociálního šetření, posudková komise výslech znalce neprovedla, neboť nebyl předpoklad, že by to přineslo nové posudkově významné skutečnosti. Podle žalované jsou posudek posudkové komise ze dne 14. 6. 2016 i doplňující posudek ze dne 22. 11. 2016 včetně z nich vzešlých závěrů objektivní, dostatečné a přesvědčivé.

5. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného setrvala na podané žalobě a poukázala na to, že žalovaným citovaná posudková komise v průběhu daného řízení již několikrát rozhodla špatně a jakékoliv její závěry vzhledem k dosavadnímu průběhu řízení jsou přinejmenším nedůvěryhodné. Uvedené potvrzuje i to, že podle žalované splňoval posuzovaný nárok na vyšší příspěvek až ke dni 23. 3. 2014 (ke dni vyhotovení posudku), znalecké vyšetření však proběhlo již dne 7. 3. 2014. I z toho je evidentní, že závěry žalovaného jsou i nadále vadné. Podle žalobkyně je počátek doby, od níž měl její právní předchůdce nárok na zvýšený příspěvek, dán právě druhou provedenou amputací, kdy došlo k závažnému zhoršení jeho života.
6. Krajský soud v Praze ze správního spisu v dané věci především ověřil, že právní předchůdce žalobkyně podal dne 14. 5. 2014 ke správnímu orgánu I. stupně návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči s tím, že jako požadovanou změnu uvedl „*přiznání příspěvku na péči ve III. stupni – těžká závislost*“. V návaznosti na to bylo u žalobce provedeno dne 19. 6. 2014 sociální šetření (informace č. j. 60469/2014/KLA) a posudkový lékař OSSZ Rakovník současně provedl posouzení zdravotního stavu žadatele z hlediska posouzení stupně jeho závislosti (posudek ze dne 30. 7. 2014, č. j. LPS/2014/1661-RA_CSSZ). S odkazem na sociální šetření a uvedený posudek pak správní orgán I. stupně vydal dne 18. 8. 2014 shora již označené rozhodnutí, kterým žalobci od 1. 5. 2014 zvýšil příspěvek na péči ze 4 000 Kč na 8 000 Kč měsíčně s tím, že posuzovaný je považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. – těžká závislost (posuzovaný celkem nezvládá 8 základních životních potřeb).
7. Jak ze správního spisu dále plyne, proti výše označenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal právní předchůdce žalobkyně dne 8. 9. 2014 odvolání, v němž poukázal na to, že jeho zdravotní stav je neměnný od chirurgického zákroku v roce 2012 a měl by mu být přiznán zvýšený příspěvek již od této doby. Odkázal přitom na znalecký posudek, který k závěru o stupni závislosti žalobce dospěl již v březnu 2014. V řízení o tomto odvolání nechal žalovaný zpracovat u své posudkové komise posudek (ze dne 7. 1. 2015, č. j. 2014/4011-PH), podle něhož jde v případě posuzovaného od 5. 6. 2014 o osobu, která není z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu schopna zvládat 7 základních životních potřeb, a jedná se tedy o osobu závislou ve stupni III. V návaznosti na to žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 2. 2015, č. j. X změnil výše označené prvostupňové rozhodnutí tak, že panu J. R. se příspěvek zvyšuje od června 2014.
8. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2016, č. j. 43 Ad 22/2015-34, bylo následně na základě žalobkyní podané žaloby výše označené rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2015 zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Soud v odůvodnění tohoto rozsudku poukázal především na to, že odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele a současně žalovanému vytkl, že se nikterak nezabýval výše již zmíněným posudkem, který žalobce v řízení předložil.
9. V dalším řízení pak nechal žalovaný u posudkové komise vypracovat posudek (ze dne 14. 6. 2016, č. j. 2016/1013-PH), který dospěl k závěru, že v případě posuzovaného šlo od 23.

3. 2014 o osobu, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyla schopna zvládat 7 základních životních potřeb a jedná se od tohoto data o osobu závislou ve stupni III. Ve vyjádření k tomuto posudku upozornila žalobkyně žalovaného mimo jiné na to, že samotné vyšetření znalcem proběhlo již dne 7. 3. 2014, přičemž ze znaleckého posudku neplyne, že by ke zhoršení zdravotního stavu posuzovaného došlo v den provedení vyšetření. V reakci na to nechal žalovaný u posudkové komise zpracovat doplňující posudek (ze dne 22. 11. 2016, č. j. 2016/4237-PH), který potvrdil závěry posudku předchozího. Následně pak žalovaný s odkazem na citované posudky vydal shora již označené rozhodnutí (napadené nyní projednávanou žalobou), kterým prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že posuzovanému se zvyšuje příspěvek na péči na 8 000 Kč měsíčně od 1. 3. 2014.
10. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Podstata uplatněné žalobní argumentace se v dané věci týká nedostatečných skutkových zjištění žalovaného (při posouzení zdravotního stavu posuzovaného), resp. nepřezkoumatelnosti těchto závěrů, a to konkrétně pokud jde o stanovení počátku doby pro přiznání vyššího příspěvku (žalobkyně v této souvislosti poukazuje na zhoršení zdravotního stavu posuzovaného již od 7. 9. 2012).
12. Relevantní právní úpravu v dané věci představuje především § 9 zákona č. 108/2006 Sb., podle něhož „[p]ři posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost“ (odst. 1), přičemž „při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu“ (odst. 4), a „pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku“ (odst. 5).
13. V návaznosti na výše uvedené je nutno v obecné rovině předeslat, že není a nemůže být úkolem soudu přezkoumávat věcnou správnost závěrů posudkové komise, ostatně k tomu soud nemá ani potřebnou (lékařskou) kvalifikaci. Naplnění podmínek pro přiznání nároku na příspěvek péči dle zákona č. 108/2006 Sb. je otázkou odbornou (medicínskou) a rozhodnutí správního orgánu i soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Posudkové řízení je přitom specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výše uvedené samozřejmě neznamená, že soud závěry

posudkové komise bez dalšího převezme. Aby mohlo žalobou napadené rozhodnutí žalovaného odvolacího orgánu (které je postaveno právě na závěrech posudkové komise) obstát, je nezbytné, aby byl aplikovaný posudek objektivní, vycházel z dostatečných podkladů a reagoval přesvědčivě na námitky uvedené v odvolání. Nároky kladené na posudek posudkové komise vypracovaný v odvolacím řízení ve věci nároku na příspěvek na péči jsou shodné s nároky kladenými na posudek téhož posudkového orgánu v řízení o důchodovou dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem v řízení soudním (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě, č. j. 20 Ad 34/2015-26). Jak plyne z odkazované judikatury, je v daném druhu řízení právě žalovaný tím orgánem, který ve věci rozhoduje a je jeho právem a povinností od posudkové komise vyžadovat posudek v takové kvalitě, který je svým obsahem nezpochybnitelný. Pokud však v řízení před soudem vyplyne, že takový posudek (a v návaznosti na něj odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného) je zpochybnitelné, je nutno dospět k závěru, že takové rozhodnutí bylo založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu.

14. Soud v dané věci především nepřehlédl, že dle účastníky shodně zmiňovaného znaleckého posudku (posudek ze dne 23. 3. 2014 doc. MUDr. M. H., Ph.D., soudního znalce z oboru zdravotnictví, oddělení orthopedie – traumatologie) vyhotoveného i na základě provedeného vyšetření posuzovaného, tento není schopen zvládat 8 základních životních potřeb (mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost). Bližší určení doby, od kdy tomu tak je, však tento posudek neobsahuje. Soud si je současně vědom toho, že výše popisované řízení o žádosti žalobce nebylo jeho první snahou dosáhnout změny výše přiznaného příspěvku na péči. Jak totiž plyne z rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2013, č. j. MPSV-UM/26322/13/4S-SČK, které je taktéž ve správním spise založeno, žalovaný tímto rozhodnutím (jež nabylo právní moci dne 11. 11. 2013) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 4. 7. 2013, který žádost žalobce o změnu výše příspěvku zamítl, přičemž vyšel z toho, že posuzovaný nezvládá 6 základních životních potřeb. Z uvedeného je zřejmé, že zde existuje pravomocné rozhodnutí správního orgánu týkající se mimo jiné posouzení zdravotního stavu pro účely příspěvku na péči (a to ke dni vydání takového rozhodnutí). Soud je přitom toho názoru, že za těchto okolností by jen obtížně mohly správní orgány v řízení o obsahově stejné další žádosti téhož žalobce překonat citovaný závěr plynoucí z výše zmiňovaného pravomocného rozhodnutí a stanovit datum změny výše příspěvku žalobce na období před vydáním zmiňovaného rozhodnutí, a tím fakticky prolomit své předchozí pravomocné rozhodnutí.
15. Přes výše uvedené je nicméně zřejmé, že zde existuje období (konkrétně od 11. 11. 2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2013, do 1. 3. 2014, k němuž žalovaný rozhodnutím napadeným nyní projednávanou žalobou zvýšení příspěvku na péči žalobkyni s ohledem na zdravotní stav posuzovaného přiznal), které je s ohledem na určení data vzniku nároku na zvýšený příspěvek mezi účastníky sporné.
16. Pro danou věc je pak podstatné, že oproti předchozímu posouzení zdravotního stavu posuzovaného v dřívějším řízení dospěl žalobkyni předložený znalecký posudek k závěru, že posuzovaný nezvládá nad rámec již dříve vyhodnocených základních životních potřeb též základní životní potřeby stravování a péče o zdraví. V naposledy vedeném řízení (na které navazuje nynější soudní přezkum) nicméně posudková komise dovodila (viz posudek

ze dne 14. 6. 2016), že posuzovaný do 22. 3. 2014 nezvládal 5 základních životních potřeb, od uvedeného data pak 7 potřeb. K tomu soud dodává, že nepřehlédl, že toto posouzení se jednak liší od pravomocného posouzení zdravotního stavu v předchozím řízení o obdobné žádosti posuzovaného (v něm bylo jako nezvládané za dané období posouzeno i oblékání a obouvání, které nicméně poslední posudek označil ještě do 23. 3. 2014 za zvládané). Upozornit je třeba dále na to, že posudek posudkové komise ze dne 14. 6. 2016, na který odkazuje žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí, v rámci posudkového zhodnocení obsahuje závěr, podle něhož posuzovaný nezvládá od 23. 3. 2014 7 základních životních potřeb, současně však odkazuje na připojenou tabulku, kde se jako nezvládané označuje 8 základních životních potřeb, tedy včetně stravování. Uvedené rozpory pak nevysvětluje ani doplňující posudek, ani odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného.

17. Soud má pak především za to, že pro určení doby rozhodnuté pro zvýšení příspěvku na péči musí být i v dané věci rozhodující právě posouzení zdravotního stavu z hlediska zvládání jednotlivých základních životních potřeb (minimálně těch, u nichž je to sporné, resp. od předchozího posouzení došlo k jejich změně) a to i s ohledem na konstrukci výše citovaných předpisů upravujících poskytování příspěvků na péči. Provedené posouzení zdravotního stavu ve vztahu k určení data vzniku nároku na zvýšený příspěvek provedla v dané věci posudková komise (resp. žalovaný) toliko obecně a komplexně v návaznosti na celkový vývoj zdravotního stavu posuzovaného, aniž by se blíže zabývali jeho vývojem z hlediska zvládání výše zmíněných životních potřeb. Závěry posudkové komise a žalovaného pak nemohou obstát i s ohledem na výše zmíněné nejasnosti ohledně výčtu (ne)zvládaných základních životních potřeb, a to tím spíše, že zpochybnění data vzniku nároku na zvýšení příspěvku se týkala výslovná odvolací námitka žalobkyně. Není-li jednoznačně postaveno na jisto, jaké základní životní potřeby posuzovaný vlastně nezvládal, tím spíše nemůže obstát závěr o datu, od kdy tomu tak je.
18. V této souvislosti soud připomíná, že písm. d) přílohy 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění účinném do 31. 8. 2016 (dále jen „vyhláška č. 505/2006 Sb.“), se za schopnost zvládat základní životní potřebu stravování *„považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim“*. Za schopnost zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání se podle písm. e) citované přílohy vyhlášky *„považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem“*. Za schopnost zvládat základní životní potřebu péče o zdraví se pak podle písm. h) *„považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky“*. Citovaná vyhláška též výslovně upravuje posudková kritéria, která mají orgány lékařské posudkové služby aplikovat při posuzování schopnosti zvládat životní potřeby. Jednak ve smyslu § 1 odst. 2 této vyhlášky platí, že *„schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby“*, přičemž *„za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu“* (§ 1 odst. 4 citované vyhlášky). Dále

„[p]ři hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnutí základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení“ (§ 2 odst. 1 téže vyhlášky).

19. Krajský soud v Praze tedy v návaznosti na výše uvedené nepovažuje posudky posudkové komise ve vztahu ke zvládnutí základních životních potřeb stravování, péče o zdraví, oblékání a obouvání za nezpochybnitelné a přesvědčivé, a to právě pokud jde o časové určení období jejich nezvládnutí ze strany posuzovaného, v důsledku čehož pak vykazuje vady i odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného. K tomu lze ještě dodat, že vady takového charakteru v zásadě nelze v soudním řízení správním napravit, přičemž soudu nepřísluší nahrazovat rozhodovací činnost správních orgánů ani v oblasti posuzování nároků na příspěvek na péči (aktuálně srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 6. 2. 2018, sp. zn. III. ÚS 3097/16).
20. S ohledem na výše uvedené tedy nezbyvá, než uzavřít, že soud za daných okolností musel přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) a písm. b) s. ř. s., a to v souladu s již existující (výše zmíněnou) judikaturou správních soudů. Napadené rozhodnutí totiž ve vztahu k výše uvedeným základním životním potřebám vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, resp. vykazuje vadu nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů.
21. Současně se zrušením napadeného rozhodnutí soud v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, přičemž v tomto řízení je žalovaný dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku. Na žalovaném pak v dalším řízení především bude, aby odstranil výše vymezené rozpory, pokud jde o výčet nezvládaných základních životních potřeb a především aby na základě úplného, celistvého a přesvědčivého posudku posudkové komise a v souladu s dalšími podklady, která má k dispozici případně které si dále obstará (např. požadavek žalobkyně na doplnění posudku či výslech znalce), odpovídajícím způsobem posoudil, od kdy lze v případě posuzovaného považovat základní životní potřeby (především péče o zdraví, stravování event. obouvání a oblékání) za nezvládané a odůvodnění svého rozhodnutí přizpůsobil výše citovaným požadavkům právní úpravy.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení odpovídající odměně jejího zástupce, a to v celkové výši 3 900 Kč. Jedná se o odměnu za 3 úkony právní služby po 1.000 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby a sepis repliky k vyjádření žalovaného – § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.], k čemuž soud přičetl paušální částku jako náhradu hotových výdajů ve výši 3 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. července 2018

JUDr. Milan Podhrázký v. r.

samosoudce